

Ik ben God, en er is er geen als Ik.... Jesaja 46:9b

Een tijd terug las ik (opnieuw) in de brief aan de Hebrëen. Het is een brief die veel informatie geeft, troost biedt maar ook gedeelten bevat die voor ons westerse, "logische" denken bijna niet na te denken, niet goed te bevatten zijn. De apostel (waarschijnlijk Paulus) schrijft, H.6:19, over de *hoop* die wij ontvangen wanneer we bij God zelf onze toevlucht genomen hebben. Die hoop is een anker voor onze ziel dat vast en onwrikbaar is en *dat reikt tot in het binnenste heiligdom, achter het voorhangsel*. Over dat laatste deel van die zin heb ik veel na moeten denken.

In hoofdstuk 7 schrijft de apostel, over Melchizedek, de koning van Salem en een priester van God de Allerhoogste. Wat de schrijver van de Hebrëen brief over Melchizedek vertelt is voor ons mensen heel buitengewoon. Koning van de gerechtigheid en koning van de vrede, vs 2. Dat wekt verlangen in ons op naar Jezus die na zijn wederkomst ook als koning zal regeren in gerechtigheid en vrede zal brengen. Over Melchizedek wordt erbij verteld, vs 3, "Zonder vader, zonder moeder, zonder stamboom kent hij geen begin van dagen en ook geen levenseinde, maar aan de Zoon van God gelijkgemaakt blijft hij in eeuwigheid priester". Ook dit is moeilijk te begrijpen. Over Jezus wordt gezegd dat Hij het evenbeeld is van Melchizedek, en onze Hogepriester is van een beter verbond, beter dan het verbond dat God sloot met Israël in het Oude Testament na hun uittocht uit Egypte. De priesters onder het vroegere verbond "doen *dienst in een afbeelding en schaduw van de hemelse dingen*, overeenkomstig een aanwijzing van God die Mozes ontving bij het voltooiën van de tabernakel", h.8 vs 5. Mozes moest alles maken, lezen we in datzelfde vers "*overeenkomstig het voorbeeld dat u op de berg getoond is*". Dat betekende, begreep ik, dat er een hemelse tabernakel is, die door God aan Mozes getoond werd. Op de bepaalde tijd verscheen Christus, de "Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen". Hij ging door "*de meerdere en meer volmaakte tabernakel, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet van deze schepping is*", h.9 vs11.

Er was/is dus een tabernakel, een van "de hemelse dingen", die bestond voordat er op aarde een tabernakel gebouwd zou worden, een tabernakel die niet met handen gemaakt is en die niet van deze schepping is. Dat is bijzondere informatie. En onze hoop reikt in die hemelse tabernakel tot achter het voorhangsel.

We hebben begrepen dat de weg van Christus in dit leven al, profetisch, uitdrukking gekregen heeft in de aardse tabernakel, voordat Jezus op aarde stierf en weer opstond. Als de aardse tabernakel een uitbeelding is van die hemelse tabernakel, dan betekent dat toch dat de lijdensweg van Christus naar het kruis al in de hemelse tabernakel uitgedrukt, begrepen is. Die weg stond al vast. Jezus zou sterven voor onze zonden en voor ons, die nog niet eens geboren waren, de weg naar de Vader openen. Daarom is die hoop een vast en onwrikbaar anker voor onze ziel. Dit is om stil van te worden.

Op veel plaatsen in de Bijbel wordt over het lijden en sterven van Jezus gesproken, ook/vooral als degene die *de zondemacht* heeft overwonnen en de *zonden* van de hele wereld betaald heeft en daarin de weg naar de Vader geopend heeft. In de Openbaring wordt over Jezus gesproken als het Lam dat geslacht is. In Openbaring 13:8 wordt gezegd *dat hij geslacht is "van de grondlegging van de wereld af"*. Hijzelf bidt in het hogepriesterlijk gebed, Johannes 17:5 "En nu, Vader, verheerlijk Mij in uw tegenwoordigheid, met de heerlijkheid die Ik bij U bezat *voordat de wereld er was /begon*". En in vs.24 zegt Hij "....omdat U mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld".

Als we dit lezen verlangen we er naar om meer te weten over hoe dat dan was, "*vóór de grondlegging van de wereld*". De apostel Paulus zegt in Efeze 1:4 "....omdat Hij ons vóór de *grondlegging van de wereld* in Hem uitverkoren heeft..." Op een aantal plaatsen in de Bijbel wordt

over die grondlegging verteld, o.a. in diverse Psalmen. Hebben we die zinnen niet vaak gehoord en als bekend aangenomen en er verder overheen gelezen? In Spreuken 8 spreekt Wijsheid en laat Inzicht haar stem klinken. Het is fascinerend te lezen aan wie Wijsheid zijn/haar adviezen en vermaningen geeft. En hoe Inzicht dat onderbouwt. Die vermaningen zijn "in gerechtigheid gesproken, er is niets verdraaids of slinks in. Ze zijn oprecht voor ieder die begrijpt, juist voor hen die kennis willen vinden". In vs.22-23 vertelt Wijsheid (en dat is, zoals ik het begrijp, de God-mens die later als de Zoon van God en de Zoon des mensen, Jezus, naar de aarde kwam) : "De Here bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was. Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren,vs.27 : Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar,....vs.29b: toen Hij de fundamenten van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn lievelingskind,..." (Lees dit hdst. zelf aub, want hier geeft de Mensenzoon gedeelten van de geheimenissen aan ons, waar we zo graag over willen weten).

Maar wat we er ook uit op mogen maken is dat naast, vóór Wijsheid en Inzicht, God was en is.

Wat we uit de Schrift mogen leren is: dat God er ALTIJD was, er ALTIJD geweest is, en ALTIJD zal zijn. Van EEUWIGHEID, tot EEUWIGHEID is Hij God.

In Jesaja 26 :9 zegt Hij: Denk aan de dingen van vroeger , van oude tijden af, dat Ik God ben en niemand anders. *Ik ben God , en er is er geen als Ik.*

De onbevattelijk ontzagwekkende, konklusie is, dat toen er niets was, NIETS, geen universum, geen heelal, geen zon, maan of sterren, NIETS, toen was God er. God WAS er. Verder niets. Ik zelf heb me vaak dat toch voorgesteld als de enige God tegen een achtergrond van een heelal, een universum waarin sterren en planeten waren. Maar die waren er niet, *alleen God was er*, de Heer God almachtig.. Dit is voor ons toch niet te bevatten.

En die God schiep. Wat schiep Hij? Ik heb daar geen woorden voor, maar ik denk dat dat, vóór ,en buiten de dimensie van de schepping van het universum, de vele universums, vóór de hemel en de aarde, is geworden: Het Koninkrijk der hemelen. Wanneer? Daar spreekt de Bijbel niet over in wetenschappelijke termen. Ik kom hier nog later op terug.

Het Koninkrijk der hemelen is wel van God, maar het is (nog) niet het "Koninkrijk van God" .Dat komt wanneer Jezus na Zijn wederkomst duizend jaar als Koning zal regeren. Het Koninkrijk der hemelen is Zijn Rijk waar alleen God regeert en heerst. En waarin Hij met Zijn Zoon en met de Heilige Geest samen was. Met de heerlijkheid, die ook Zijn Zoon omgaf. En waarin later engelen geschapen werden, en waarin plannen gemaakt werden, over de schepping die God zou maken, en over een Bruid die God zou scheppen, te beginnen met een mensenpaar, man en vrouw. Maar waarin ook de aartsengel Morgenster, Lucifer, zich zelf aan God wilde gelijkstellen (Zie Jesaja 14: 12-15; en Ezechiel 28: 12b-19. Deze oordelen gaan over de gevallen geest in/achter de koningen van Babel en van Tyrus, die de boze geesten in henzelf de ruimte gaven).

Waar God, die boven de tijd staat, voorzag dat de boze engel, Satan, de geweldige Schepping die God ging maken onder *zijn* macht wilde krijgen. Met vreselijke gevolgen. Waar ook velen later die engel met zijn volgelingen zouden volgen. De Zoon van die God (ik denk: "Zijn arm") was toen al, toen er nog geen schepping had plaatsgevonden bereid die macht te verbreken en de schuld van alle mensen, die daarom zouden vragen, te dragen en te betalen. Voordat God de fundamenten vóór die schepping op aarde verordende was *de Zoon bereid als een Lam geslacht te worden.*

Die Zoon leerde later op aarde Zijn volgelingen te bidden "...Mag Uw koninkrijk komen. Mag uw wil geschieden, zoals in de hemel zo ook op aarde..." Toen Jezus gekomen was en al het werk dat Zijn Vader hem te doen had gegeven volbracht had, en zo de Vader geëerd had, kwam de tijd dat Hij die laatste, definitieve strijd met de boze zou voeren. Hij bad toen zelf "En nu verheerlijk Mij, ...bij Uzelf, met de heerlijkheid die Ik bij U bezat voordat de wereld er was", Joh. 17:5. Ik ben ervan overtuigd dat toen alle boze geesten van over de hele wereld, van alle continenten en ook van alle onbekende plaatsen, door Satan de opdracht kregen om naar Jeruzalem te komen. Om het Jezus onmogelijk te maken deze opdracht uit te voeren. Wat toen volgde was een lijden dat niemand dan de Vader zelf en de Heilige Geest hebben begrepen. Geen apostel, discipel, volgeling, heeft die strijd mee kunnen strijden, mee kunnen voelen, of maar een beetje kunnen begrijpen. Als we al Zijn lichamelijke lijden, dat op zich voor een mens onbegrijpelijk, onbevattelijk is, denken te kunnen begrijpen dan hebben we het niet begrepen. Hij werd *geslacht*. Maar daar bovendien was de geestelijke strijd, van een oneindige diepte, zoals niemand die ooit heeft meegemaakt. Een lijden op de maat van de oneindige God. En daar ging Jezus alleen doorheen. Hij was zonder zonde, maar werd tot zonde, tot de oorsprong van de zonde gemaakt. En Hij droeg de zonden van de hele wereld. Vanaf de zonde van het eerste menspaar, tot de zonden van de miljarden mensen die daaruit voortgekomen zijn. En allen die Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven om een kind (Zoon, dochter) van God te worden.

Waarom wil ik hierover schrijven? Waarom moeten we hier zo bij dit alles stilstaan?

Er komt nog, heeft de Zoon zelf gezegd, een grote verdrukking voordat Jezus terugkomt. Een verdrukking zoals er nog niet eerder geweest is. Er komt, lezen we in Openbaring 12:7-12 een oorlog in de hemel. De aartsengel Michael en zijn engelen vechten tegen de draak, Satan, en zijn volgelingen. Die vechten met de draak maar die zijn niet sterk genoeg en zij verloren hun plaats in de hemel. Hij is naar beneden gekomen in grote woede, want hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft, ziet de profeet. Hij zal op aarde ieder die hij kan meenemen in zijn opstand tegen God meeslepen. En de schepping zoveel mogelijk verwoesten. Ik denk dat dat de grootste verdrukking op aarde zal worden.

De tijd van die verdrukking komt dichterbij. Blijven we dan staande? Zullen we dan volharden in de hoop? Ik hoop, ik bid dat God, de Enige die er is, mij, ons, zal helpen mijn/ onze ogen op Jezus te vestigen. Bij Hem te schuilen, en te schuilen in Zijn volbrachte werk. Ik geloof dat het ons zal helpen om te volharden wanneer we ons diep en diep realiseren dat de Zoon van de ENIGE ware God voor ons, voor mij, voor u, voor jou, een *oneindig* lijden op zich heeft genomen om *al* de zonde uit de wereld, uit de hele schepping, te niet te doen.

De Bruid kan hem, de draak, Satan, alleen overwinnen "door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis" en "ons leven niet liefhebben tot in de dood".

Laten we bidden om daar bij te horen.